НЕЗАВИСИМ НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

НОВА ЗОРА®

www.novazora.net

www.zora-news.com

Г.С. Раковски: Любовта към Отечеството превъзходи сичките световни добрини

ВТОРНИК, 6 АВГУСТ 2019 г. ЦЕНА 1 ЛВ. СОФИЯ ГОДИНА XXIII (XXX) БРОЙ 32

ПАТРИОТИЧНИ ИГРИ ПО ВРЕМЕ НА ЧУМА.

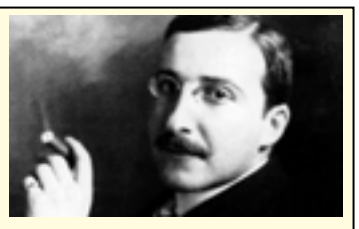

„Една идея, която не е осъществена, не е нито победена, нито пък опровергана; една необходимост, дори отложена, не става от това по-малко необходима – тъкмо напротив, само идеите, които не са се изхабили или компрометирали, тъй като са останали неосъществени, продължават да въздействат на всяко поколение като елемент за нравствено издигане. Само те, все още неосъществените, се възраждат непрестанно".

Стефан Цвайг, „Заветът на Еразъм".

Тази мисъл на великия австрийски писател, не доживял края на Втората световна война и разгрома на хитлеризма, е напълно приложима и към идеята на патриотизма, експлоатирана и компрометирана за съжаление от т.нар. *„Обединени патриоти"* **в България.** Всъщност всяка велика идея може да бъде **посрамена по два начина: като се откъсне от интереса, или като се размахва като оправдание и прикритие на егоистични групови, котерийни и лични цели.** Цялата следосвобожденска история на България, неколкократните опити за **осъществяване на националния идеал – обединението на всички българи в една държава чрез война с всичките ни съседи**, присъединявайки се от страна на съсгледи управници към лагера на някоя привидно печеливша, но накрая оказала се **губеща велика сила, доказват правотата на Цвайг.** А именно, че **само неосъществените идеи могат да служат за нравственото възвисяване на идните поколения.**

На стр. 2

По стълбата, която води надолу

Суперлибералният Ураган – настъпва

Суперлиберализмът превръща САЩ и ЕС в „Империи на злото"

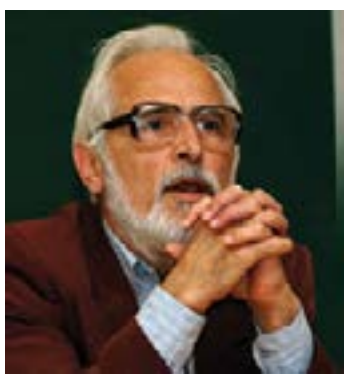

Д-р Георги Чалдъков,
професор в катедрата по анатомия
и клетъчна биология към
Медицинския университет във Варна

От държава на привържениците на етническото разнообразие *(ethnic diversity)*, **САЩ все повече се превръщат в държава на дискриминацията и манипулацията на белите евроамериканци.** Например, все по-често се предпочитат **черни артисти на екрана и на сцената**, особено в Холивуд, откъдето тръгна движението на феминистките *MeToo (MeToo movement)*. В пиесата *"Ана Каренина"* **чернокожа актриса изпълнява главната роля.** В мюзикъла "*Хамилтън*", представящ историята на формирането на САЩ, ролята на третия президент **Томас Джеферсън** (1743-1826) се изпълнява от чернокож артист.

На 15 юни 2018 г. The Boston Globe – най-тиражираният вестник в Бостън, **щата Масачузетс**, съобщава, че д-р Елизабет Нейбъл, **президент на Женската болница Бригъм** и **професор в Медицинския колеж към Харвард, наредила да се свалят от стените на Аулата на славата портретите на 31 известни белокожи учени и да се сложат на по-недостъпни места в болницата.** Впрочем, ако посетите Харвардския университет, може да чуете от кандидат-студенти: *"Няма начин Джордж да влезе тук, защото той е само обикновен бял мъж!"*

Обичам повече добрия китаец, отколкото лошия испанец.

Ф. Г. Лорка

На стр. 3

Георги Вацов

"ФЕРМАТА..." НА БЪЛГАРСКАТА ПОЛИТИКА

Когато едно общество *"боледува"* **и се интересува от диагнозата си, за да намери щастлив изход, то тогава малкото останали мислещи интелектуалци започват да** *"ровят"* **в човешката история с надеждата да открият аналози и решения за това, кой и как е носил своята отговорност пред народа си, ползвайки езика като партньор на истината, да подскажат на зажадналата за откровения публика как, а не за какво, трябва да мисли човек в трудни моменти и, най-важното – да дадат неоспорими доказателства на търсещите, че винаги политиката е по-малко важна и значима в кризисни ситуации, отколкото основополагащите вселенски принципи, които са вечни!**

Такъв интелектуалец е Джордж Оруел.

На стр. 9

ПАТРИОТИЧНИ ИГРИ ПО ВРЕМЕ НА ЧУМА.

От стр. 1

Патриотизмът, като една искрена и безкористна любов към род и родина, не може да бъде монопол на никоя партия или политическа персона. И, когато някой политически джамбазин претендира **единствено той да е олицетворение на българския патриотизъм, не бива да се вярва и на една негова дума. Не може да има съмнение в патриотизма само на падналите за свободата и независимостта на България.** Останалите живи могат да се изкушат от възможността с патриотични лозунги **да вземат властта и да я употребят за цели, които нямат нищо общо с народния интерес.** Ръководители, които бързат да ни присъединят към политически, военни и други съюзи, без изобщо да се допитат до гражданите, **обикновено водят страната до национални катастрофи.**

За щастие, така наречените *„Обединени патриоти“*, **залепили се за ГЕРБ и Бойко Борисов, се саморазоблича, преди още страната ни да катастрофира непоправимо.** Но със своя скандален театър, на практика **върнаха на ДПС ролята на балансьор** и ад-хок го **въздигнаха за коалиционен партньор на ГЕРБ**. А уж щяха да го *„изчегъртат“* от властта, както уверяваше **Валери Симеонов.** В духа на народната приказка за тримата братя и златната ябълка пазена от триглава ламя, те също сформираха своя си **тройна коалиция,** но тя твърде скоро заприлича на притчата на **Доньо Донев**. Накрая стана двойна, *„отсичайки“* сама третата си глава – **партия „Атака“ на Волен Сидеров.** Друго и не можеше да се очаква, след като от **самото начало участниците в това приключение се разчеквяха между Русия, Украйна и САЩ,** проявявайки единство само в усвояването на привилегиите и всевъзможните други облаги от пребиваването си във властта. Макар и да участват във всички авантюри на управляващите, те дори не споделиха отговорността за провалите на правителството, а стовариха върху **избирателите и собствената си вина за неизпълнените предизборни обещания.** Ако избирателите, санким, ги били подкрепили по-масово, **ако били вкарали в НС повече** *„патриотични депутати“*, **въпросът с минималната пенсия от 300 лв. щял да бъде решен**, но с 24 депутати – толкова! А след развода с *„Атака“* **двойната вече коалиция ще има още по-малко възможности да влияе върху правителството.** След като снеха Сидеров от поста **председател на ПГ на ОП,** съпартийците на Каракачанов и Симеонов обявиха, че **са го изключили и от ПГ**, заедно с **Павел Шопов и Десислав Чуколов. Останалите четирима депутати от „Атака“ – Явор Нотев, Николай Александров, Станислав Станилов и Маргарита Николова, трябвало сами да решат, дали да останат в ОП, или да последват своя лидер: като независими депутати, или като извънпарламентарни опозиционери?** На сбирката на малката коалиция от **24 юли, хората на Каракачанов и Симеонов** бяха сюрпризирани от **присъствието** на покаяните от **Сидеров представители на медиите и най-позорно напуснаха последното полесраження,** с което само потвърдяха **обвиненията на Сидеров, че предпочитат задкулисието.** Обаче, за напускане на правителството никой от **циганския патриотичен катун не спомена.** Тоест, като малка коалиция може да са разделени, но всички поотделно **ще пазят голямата коалиция с Бойко Борисов, понеже в него е и хлябът, и ножът.** Така либералът Васил Радославов оправдавал коалицията си с консерваторите: *„Партията трябва да се понахрани!“* **Позиция, за която Сталин би казал, че е много удобна, но е изцяло гнила.**

Нека обаче си зададем въпроса с какво друго ще се запомни участието на т.нар. *„Обединени патриоти“* в изпълнителната и законодателната власт?

Първо, с това, че се **забъркаха в корупционната афера наречена** *„Великата българска ограда“*;

Второ, с преобладаващото в обществото мнение за продажба на удостоверения за български произход от страна на Държавна агенция за българите в чужбина, контролирана от ВМРО;

Трето, с борбата на бившия вицепремиер Валери Симеонов срещу шума в черноморските курорти и лобирането му за втория лифт в Банско.

Четвърто, с изгонването на същия от правителството, заради *„шепата кресливи жени, които манипулират общественото мнение, изкарвайки на студ и пек своите уж болни деца“*. Ще се запомни и хорото под прозорците на МС, с което майките на деца с увреждания отбелязаха **изпъдицата на хлевоустия вицепремиер и лидер на НФСБ Валери Симеонов. За такова внимание той можеше само да мечтае!** Което не му попречи веднага да **насади в МС своя началник на кабинет,** а преди седмица да гласува **хем против ветото на президента за изтребителите, хем против ратификацията на договорите със САЩ. Същинско раздвоение на личността!**

Другият вицепремиер и лидер на ВМРО Красимир Каракачанов пък се оплете в сделката за американските изтребители F-16 Block 70 и ремонта на руските Су-25. И поведе такава *„борба“* **за защита на националните интереси, че накрая прие всички условия на американската страна почти като ултиматум за безусловна капитулация.** А от толкова генерали в НС, не се намери и един, **който да се възмути от капитулантското поведение на министъра на отбраната.** Всички твърдяха, че щом сме избрали **евроатлантическата ориентация, длъжни сме непременно да купим американски самолети, въпреки че още никой не е летял на такива. Просто, защото не е построен заводът за тяхното производство.** И, защото самите **F-16 Block 70 са още на чертожната дъска.** С други думи, **България си купува котка в чувал, но засега чувалът е празен! Чест на пагона ли?! България над всичко ли?! Друг път.**

Лидерът на *„Атака“* **Волен Сидеров,** въпреки привидното си несъгласие с действията на правителството, **не оттегли от него, нито от групата,** преговаряща **със САЩ за изтребителите, своя министър на икономиката Емил Караниколов.** Накрая беше низвергнат от ПГ на ОП, заедно със съпартийците си **Павел Шопов и Десислав Чуколов. Каракачанов обяви коалицията за несъществуваща, Искрен Веселинов го опроверга, Волен Сидеров заяви, че не той, а Каракачанов и Симеонов са разтурили коалицията.**

Боже, Боже! Как всичко се повтаря! Съдбата на коалиция НО *„Атака“*, която при съдружните тогава Симеонов и Сидеров, разтуриха, за да употребят целия морален капитал на „Зора“, трупан честно и безкористно цели 15 години, се повтаря отново. И не се и смисля дори, че и утре тази каруза за България – патриотизмът – ще е необходима. Има все пак нещо пророческо в думите на Сидеров, че от ВМРО са *„нулирали“* и Валери Симеонов и при първия удобен случай ще го отсвирят. Съюзници, разбойници! Но, макар да намекнаха за напускане на парламента, от *„Атака“* пак не обявиха, че ще прекратят участието си в правителството. Напротив, наблегнаха на коалиционното споразумение с ГЕРБ, което било подписано и от Сидеров. Излиза че властта им е по-мила от голия патриотизъм и показната русофилия.

Още повече, че последните две са си направо *„бои лаф“*, **докато властта е източник на реални облаги. На фона на субсидията от 1 лев за действително получен глас,** влизането им в следващото НС без мощна финансова подкрепа, от бизнеса или от други източници, **изглежда мираж.** Пред вратата на **Бойко Борисов** чакат жертвоготовни оферти за *„споделяне на отговорността“* – **разбирай на облагите - Веселин Марешки и Мустафа Карадайъ.** Ето защо от ГЕРБ не изглеждат разтревожени за *„стабилността на управляващото мнозинство“*. Когато пък главен прокурор стане Иван Гешев, дори стафилите с евтини апартаменти и къщи за гости, както и виновните за изтичането на личните данни на милиони граждани от хакнатите масиви на НАП, **могат да се чувстват недосегаеми. Остава някой като бившия градски прокурор на София Николай Кокинов да каже на Борисов:** *„Шефе, нали ти си го избра!“*

Страната се тресе от скандала *„НАП-лийкс“*, **а виновниците за изтичането на лични данни ни успокояват, че нямало нищо страшно: само 189 души трябвало да си сменят личните документи.** В Североизточна и Югоизточна България вирулва **африканска чума, която унищожава свиневъдството, а министърът на земеделието, храните и горите Десислава Танева и служителите на Българската агенция по безопасност на храните (БАБХ) избират места, където да заравят стотици хиляди прасета, въпреки рисковете да заразят подпочвените води. Министър-председателката на Румъния протестира, задето българските управляващи заблуждават Европа и света, че африканската чума вирулва и в Румъния и двете страни били подали прошение до ЕК за помощ от 70 млн. евро.** Турските медии предупреждават и за чума по дребния рогат добитък в **20 махали на община Бергама, вилает Измир** (*„Джумхуриет“* - 27.07.2019), **а г-жа Танева рапортува как следваме европейската карта за справяне с проблема и какви мерки взема гръцкото правителство против пренасянето на чумата откъм България.** А защо правителството не направи нищо да предотврати **избиването на овцете и козите в Странджа** миналата година, **както и за спасяването на свиневъдството през това лято?** 133 километровата ограда от бодлива тел, **издигната по границата с Румъния между Силистра и Дуранкулак** уж, за да спира преминаването на дивите свине от Румъния, **стана обект на присмех.** Оказа се, че четириногите грухчовци просто я прескачат, без да се впечатляват от **мириса на вълчата урина, с която я поливаха.** Депутатът от ДПС **Бюрхан Абазов** разказва виц, че до тази ограда, за която бяха похарчени **1,5 млн.лв., е било намерено само едно мъртво диво прасе**, което било умряло от смях! Да се чуди човек дали да се смее или да плаче?! И на този фон, патриотите в НС, които са надежда и упование на голяма част от избирателите, се карат като цигани, когато крадат булка! **Какво прави по това време премиерът-слънце Бойко Борисов? Избягва кризисните райони и позира за снимки с директори на българските училища в чужбина, събрани в Пловдив.** Даже се похвали, че те се **редели на опашка, за да се снимат с него.** Как да не му кажем, че и пред Мавзолеите на Ленин и Димитров се образуваха дълги опашки, ама **никой от мумифицираните вождове не се похвали нито пък възкръсна от това внимание!** Борисов е **на власт повече от 10 години** не заради някакви грандиозни успехи на управлението, **а благодарение на апатията и отчаянието, обхванали 70% от гласоподавателите на най-бедната страна в ЕС.** След като добрият ни народец изтърпя толкова калинки да се учат да бръснат върху главата му, **Господ го наказа и с африканска чума по овцете, козите и свинете**! Каза ми Господ, колкото да не питаме кой има интерес от това. Защото целта на занятието е прозрачна: да се разчисти терена за излишъците от свинско месо, там, където в Европа е вповече. Както се казва – нищо лично! Бизнес! Само дето няма власт, която да изобличи поредната изкуствено създадената епидемия. И на фона на днешната българска драма, в която и народът ни измира, нашите патриоти водят пунически войни кой да заслужи похвалата на Бойко Борисов. Няма го Цветанов да ги сдобрява, а и **Каракачанов изглежда е загубил синята си каска.** След като вкара двама евродепутати, той вече е в друга категория: голям лидер, ако не от глобален и европейски, то поне **от балкански мащаб! Валери Симеонов, който пък се издъни на европейските избори с нефелата** *„Коалиция за Валери Симеонов“*, може само да приглася на **Каракачанов**, без да клати лодката на управлението. **А Сидеров и „Атака“ ще чакат подходящия момент, за да вземат реванш.** Вече не може да се играе дори ролята на *„златен пръст“*, **защото мераклии за тази роля - дал Господ!** Страхът от изгубването на привилегиите, **това е хоросанът на коалицията между Борисов и тримата патриоти.** При това положение единственият **шанс България да се измъкне от мъртвата хватка на ГЕРБ и техните присъдружни, е Борисов сам да хвърли пешкира и да отръска налепилите се по снагата му кърлежи. Патриотични, либерално депесарски, или волеви – все едно! Има явни признаци, че му е омръзнало да управлява потъващи корита и да отговаря за безхаберието – собственото и на назначените от него** *„калинки“*. Но и Борисов не е суверенен да напусне, когато пожелае, а **ще си тръгне едва когато му заповядат това от Вашингтон.** Или, когато народът излезе на улиците, както през януари-февруари 2013 г. **Единственият начин да се накарат българите да съжаляват за днешната власт, е след кадрите на ГЕРБ и ОП да дойдат още по-некомпетентни и арогантни** *„калинки“*. **Тогава ще признаем правотата на прецената, че 2019 г.,** е била по-добра от 2020 г., която на свой ред ще е по-добра от следващите години. Злото няма дъно!

Д-р Георги Чалдъков

Суперлибералният Ураган – настъпва

От стр. 1

През януари 2019 г. отнеха всички почетни титли на **91-годишния нобелист Джеймс Уотсън – един от откривателите на структурата на гените,** заради това, че имал расистки помисли.

През май 2019 г., хиляди американки се подписват в петицията на *"Жените в Холивуд"* **срещу връчването в Кан на** *„Почетната палма“* **на Ален Делон, заради това, че преди години бил изрекъл расистки и хомофобски думи.**

През март 2019 г., заради една целувка в момент на радост от победата си, боксьорът Кубрат Пулев пострада от американските суперлиберали. Този епизод ми напомня за импровизираните съдилища, в които съдиите и свидетелите скачат, както кенгуру срещу набедения за виновен. Оттук и прозвището на този вид правосъдие – *„кенгуру съд“*. *„Кенгуру“*, на езика на австралийските аборигени, означава *„не разбирам“*. Аз също не разбирам защо толкова **силен и достоен българин позволи да бъде унизен от псевдоетичната,** суперлиберална **спортна комисия в Калифорния, САЩ?**

Така, привърженците на **етническото (и сексуалното) разнообразие, могат да предизвикат появата на някой бял Мартин Лутър Кинг, който да стане водач на Евроамериканското движение за правата на белите хора в САЩ.**

В Европа, Урсула фон дер Лайен бе избрана на 16 юли 2019 г. за председател на Европейския съвет – изпълнителната власт на Европейския съюз (ЕС). Една лекарка и майка на седем деца с най-голямо основание би трябвало да уважава традиционната биосоциална същност и морал на човека. Затова напомням на **Урсула фон дер Лайен,** както и на *„Да, България“*, и на *„Демократична България“*, думите на Никос Казандзакис в романа му *„Последеното изкушение на Христос“*: *„Ех, нещастнико - извика тя, - ами че Бог не се намира в манастирите, намира се в къщите на хората! Там, където има мъж и жена, там е и Бог; там, където има деца и грижи, и готвене, и кавги, и сдобрявания,* **там е и Бог**. *“*

В Европа, Урсула фон дер Лайен бе избрана на 16 юли 2019 г. за председател на Европейския съвет – изпълнителната власт на Европейския съюз (ЕС). Една лекарка и майка на седем деца с най-голямо основание би трябвало да уважава традиционната биосоциална същност и морал на човека.

Напомням и *„песента“* на **мексиканския американец Карлос Сантана:** *„Музиката е баланс между женското и мъжкото начало. Жената е мелодията, а мъжът е ритъма. Моята работа е да ги изпратя в леглото, където знаят да правят това, което е естествено и нормално.“*

Напомням и **моята перифраза на Лорка:** *„Обичам повече умните (и чаровни) жени, отколкото глупавите мъже; повече добрите черни, отколкото лошите бели хора.“* **И протестирам срещу суперлибералния ЕС, който се превръща в новата** *„империя на злото“*, **в рушителя на традиционната биосоциална същност и морала на човека.**

Стига се дотам, че ако някой каже, че **Адам е произлязъл от реброто на Ева,** суперлибералите пак няма да се укротят! Така, през *„Прозореца на Урсула“*, **виждам как кутията на Пандора е отворена за настъпващия суперлиберален ураган, тоест, за европейското зло.**

Думата „ураган“, на езика на индианските племена от Карибските острови, буквално означава *„буря“*, а метафорично – **Бог на злото или Дух на злото.** На север от Мерида, щата **Юкатан в Мексико**, се намира древният град **Чичен Ица** („*Кладенецът на племето Ица*“), където са **пирамидите, построени от маите. Тази среща на архитектурата с астрономията цели да предизвестява хората да вземат предпазни мерки срещу прииждащото зло.**

Във Вашингтон и Брюксел обаче **такива пирамиди няма и суперлибералният ураган е в стихията си. Въпреки отпора на президента Доналд Тръмп.**

Надявам се, Урсула няма изцяло да се трансформира в „Урсус“, което означава много лош човек.

ПАТРИОТИЧНИ ИГРИ ПО ВРЕМЕ НА ЧУМА.

На България **не й трябват три** *„патриотични“* **партии, обединени или разделени, а хора, които като Левски да могат да кажат:** *„Аз съм се обещал на отечеството си жертва за освобождението му, а не да бъда кой знае какъв“* (В. Левски, Писмо до Филип Тотю - 01.03.1871 г.). В този смисъл **ние, в „Нова зора“, заявяваме, че изповядваме разбирането на Стефан Цвайг,** че *„Една идея, която не е осъществена, не е нито победена, нито пък опровергана!“* **И ние никога няма да се примирим с подготвяната гибел на България. Ще оттече мътната вода и с нея всички безхаберници и нахлебници!**

И България ще пребъде! Въпреки всичко!

ЗА ПРАВДАТА И НЕУГАСВАЩОТО

Минчо МИНЧЕВ

След недоучката Евелина Келбечева, която се титулува, божем, професор от Американския университет в България и козобрадата меродия Христо Ст. Христов – капак на всяко счупено гърне с инициалите ДС, към писанията на нахлебници, грантаджии и българоразци като Харалан Александров, *„нелечето“* **Лъчезар Стоянов, шайкаджията Антон Тодоров, към попритихналите и отдъхващи на** *„втора фронтова линия“*, **ветерани в майкопродавството – Михаил Иванов и Антонина Желязкова, изминалата седмица прибави и крясъка на** *„врана – глупава и стара/ пазеща със боен вик,/ падналия на пазара от конете ечемик“*. **Реч е за писмото на Евгения Иванова и тя, божем, професор, че и доктор на и.н., до министъра на образованието г-н Красимир Вълчев.**

Писмото е **формен донос** на конюнктурната, мъждукаща с отразена светлина, активистка на **сивия поток в лъженауката и в лъжелитературата - Евгения Иванова,** за което свидетелстват и безпомощните й творения: *„Отхвърлените „приобщени или процеса, наречен „възродителен“* и *„Фото Стоянович“* – да не изреждаме останалите й опуси. Първото заглавие е **претендиращо за научност, а второто - за роман,** но и двете са истинско издевателство над словото с претенции за наука и художественост.

Обект на доноса е **учебникът за X клас по** *„История и цивилизации“* на издателство *„Домино“*, в който *„за „възродителния процес“ са отделени цели три страници (267-269). Урокът представлява упражнение и на учениците е препоръчано сами, въз основа на документи – да дадат „своята оценка на събитията“, които се оказват най-дискутираните в съвременната история на България“*. **Кавичките в посочения цитат от писмото на Евгения Иванова не сме ги поставили ние.** Авторката на доноса ги е пренесла като **цитат от учебника.** Подтекстът, който те би трябвало да изразяват, следва да ни подсеща и за **градуса на собственото – на Е. Иванова – негодувание. Ти да видиш! Да приканват младите и чисти души да четат неправилни документи и свидетелства, и сами да дават своята оценка на събитията! И продължава доносът** - като в поемката на Вапцаров - за *„онази врана, глупава и стара“*, **в който Евгения Иванова се бори за** *„ечемика“*: *„След като старателно описват 4 атентата, извършени от турци в периода 1984-1987 г., авторите съобщават за още множество, неизвестни за широката общественост – и по време на посочения период, и сега – „атентати,*

убийства и диверсии“ – резултат от дейността на „42 нелегални протурски групи. Източниците, от които черпят тази информация са донесенията на ДС и спомените на извършителите на асимилация. Целта, предполагам, е учениците да си представят страшния терор, на който са били подложени предците им, повечето от тях – носталгично споменаващи периода като оазис на спокойствие и сигурност...“

За нас е ясно, че г-жа Иванова няма да остане без своя *„ечемик“*. **Зоб за „бойни коне“ и закуска за „дребни кресливи пернати“ обаче, с него се е заплаща всяка лъжа, всяка неистина и полуистина. И макар такива като Евгения Иванова днес да преяждат, утре ги чака съдбата на всеки наемник: „Рим не плаща на предатели!“**

Живеем във време, когато разгулът на новите покорители на България е пълен, и както им се струва, безвъзвратен. Съответните щабове и централи вероятно са отчели, че **сега е времето да бъде написана правилната история,** по която да учат децата на победените.

Затова и са мобилизирали своите „учени“-наемници и еничари-отцеругатели. **За колониалната администрация остава само да трака с токове и да изпълнява изобличителния патос на всеки донос. Горкият министър Красимир Вълчев! Как ли ще се аргументира пак с т.нар. нов цивилизационен избор! Разбираме го – той е чиновник на държава, суверенитетът, на която е трансфериран към метрополия – всесилна и непрощаваща.** И всеки донос, на който той не откликне, би бил повод за *„разглеждане на министерското му положение“*, както и за съответните „изводи“ относно изпълнението на задачата.

Вероятно и този учебник на издателство *„Домино“* **ще бъде** *„преосмислен“*. И грешките ще бъдат поправени. А е възможно и без министерски указания **конформизъмът на колонизираните да извърши необходимото. Важното е децата на България, докогато се раждат, и додето израстват, да изучават само разрешената истина за живота на своите предци.**

СЪЛНЦЕ НА ИСТИНАТА

След обръщението на Тодор Живков от 29. 05. 1989 г. започна „Голямата екскурзия“. За нея Евгения Иванова твърди, че „България изгони съгражданите си от турски произход“

Ние обаче, които сме чели и сме се възхищавали от високото и мъдро слово в непостижимите литературни и философски висини на неправилни писатели като Михаил Булгаков и неговият неподражаем роман *„Майсторът и Маргарита“*, **сме запомнили и знаем:** *„Писаното слово не гори!“* И искаме да напомним тази проверена истина на всички, застанали трепетно край яслите за *„ечемик“*: всуе, напразно се морите!

Поради това, в тези августовски жеги, начеваме *„Истината за Възродителния процес“* - **една блестяща студия от Константин Чакъров, текстът на която редакцията на** *„Нова зора“* **притежава по волята на г-жа Здравка Чакърова, съпруга на покойния автор, за което сърдечно й благодарим.** За тази студия, по свои си мотиви, наскоро ни напомни и нашият читател, автор и приятел Христо Стоянов Великов, от град Твърдица. Надяваме се че с отпечатването на това свидетелство от високия *„Втори етаж“* на България, ще съхраним вълненчето на истината, от която все някой ден ще лумне неминуемият пожар на правдата. И в този пожар ще бъде погълната всяка лъжа и ще бъде изпепелен всеки донос на българоразци, наемници и отродители, предрешени като учени, разследващи журналисти или защитници на правилната истина. И ще се въздига, и ще пребъдва ново слънце над България, над нейната чест, **и на паметта на правдата, която не може да бъде излична.**

Зора е! И начева денят на всеобщото презрение и забравата за еничари и отцеругатели! За крадливите дребни пернати – също!

ЕДИН И ЗАЕДНО С ВСИЧКИ

Проф. Евгени ГИНДЕВ

Още дълго време ще отеква ехото на отминалите избори за Европейски парламент. Особенно болезнено, в репутационен смисъл, **отекна техният резултат в Батак.** В страстотерпната столица на България резултатите, според Централната избирателна комисия, са следните: **ДПС – 1180 гласа, ГЕРБ – 374 гласа, БСП – 185 гласа. Потомците на поробителя, на чиято съвест и неприключена сметка лежи споменът за хиляди погинали мъже, старци, жени и деца, отново се чувства господар в светинята българска.** Като че ли никой не обърна внимание на този потресаващ факт, което навява на грозната мисъл, че **този поробител, който доскоро бе по-ниськ и от тревата, вече гордо е изправил гребен.** Дали пък не **оглежда вратовете на внуците и правнуците на Баташките мъченици?** Истинският въпрос, който всеки трябва да си зададе, ако има национално самосъзнание и съвест, е: кой носи политическата отговорност за този **премълчаван тревожен факт, скрит зад привидността на т.нар. български етнически модел, гордостта на една антиконституционна партия?**

Няколко думи по т.нар. **бетониране на ГЕРБ във властта**.

В люлката на демокрацията - Елада, на атиняните се е плащало, за да участват в обществената дейност на Агората.

В съвременна Великобритания и досега парламентарната опозиция се назовава „опозицията на нейно Величество”.

В социалистическа България Народното събрание се свикваше на няколко сесии като между тях депутатите работеха по своите си професии. Ако този принцип сега се въведе, **парите които ще икономисат от държавния бюджет, ще бъдат за стотици милиони лева. И ще бъде за добро. А финансирането им ще може да продължи, защото партия от членски внос не е възможно да функционира нормално. Нея или държавата ще я подкрепя, или бизнесът ще я купи, или пък нейните активисти ще обират банки.**

Историческите примери на трите възможности са в изобилие. Що се отнася до закупуването на изтребителите и кретенизма в политиката за национална сигурност, той изразява **най-вече слабата подготовка и липсата на знания по този проблем.**

Положението в България днес е неимоверно тежко. Въпреки неблагоприятната обществена и социална обстановка обаче възможен изход има и той е в ръцете на народа. Изходът е посочен от

Алекс Рабинович, университетски професор от щата Илиноис, САЩ. Необходими са **три компонента**, за да бъде осигурен:

Първо: Наличието на партия-авангард, начело с харизматичен и образован лидер;

Второ: Решимост на партийния актив заедно с актива на „лявата” опозиция съзнателно да рискува;

Трето: Непосредствено обръщение към най-пасионарната част от обществото.

Парадоксът е, че дори в рамките на парламентарни и легални методи, тази **съвкупност от трите компонента, може да доведе до победа.**

След това, както обичал да казва **Наполеон,** *„Ще видим, първо да влезем в сражението“*.

Време е да се направи опит българският народ и българската държава, от обекти на природно-исторически процес, да бъдат превърнати в негови субекти. **Това изисква разумно съобразяване с реалностите около нас, голяма доза жертвеност и готовност да се защищават идеи и принципи, каквото и да струва това.**

Гаранции за успех няма, но е налице успокоението, че всичко необходимо е извършено, когато трябва и за каквото трябва.

Не трябва да се заблуждаваме. **Един от най-красивите митове, че народът е безсмъртен, не намери през вековете своето историческо потвърждение. Няма ги шумерите, няма ги древните египтяни, няма ги траките, маите и ацтеките, елините, римляните, финикийците, няма ги и старите българи.** Народът като цяло е силно консервативен и, според думите на **Ноам Чомски –** *„без водачи е като стадо вървящо на заколение, защото е буквално зомбиран от състоянието на своето примитивно битие“*. Още се помни докладът на генерал-фелдмаршал Пашкевич до Екатерина Велика, че българите - подобно на негрите, са свикнали с робството си! **Трябваше да дойдат отец Паисий, нашите възрожденци, нашите будители, нашите национал-революционери - Раковски, Левски, Ботев, Бенковски, за да посеят в закърнялото народно съзнание великата идея за самоосъзнаване** в политически и социален смисъл. **Не е нормално да искаме от народа да разбира тънкостите на природно-историческия процес, да се ориентира в геополитиката или във финансовите машинации на световната плутокрация, и едновременно с това, да се самоосъзнава като единствен суверен на Историята.** Необходимо е, дори принудително, тази висока материя, да се вкара в народното съзнание. И в това е ролята на партията-авангард.

На 18.07.1944 г., в реч по радио ВВС, Чърчил се нахвърля не върху българските управници, а върху българския народ: *„Те, (българите) са грешен народ, който заслужава да му бъде преподаден строг урок... Народите трябва да бъдат съдени с оглед на ролята, която те играят... Блъгарският народ трябва да бъде сурово наказан, не само защото е германски съюзник, но и защото не е в състояние да предложи на световната история нищо друго, освен посредствени политици, които при всяка нова генерация го водят към нови и нови провали”.*

Отвратителни думи на един злопаметен грешник! Но те, за съжаление, **са потресаващо актуални.**

В древна Елада, в Атина, през месец *боедромион* (септември) от първата година на *ефебията* (задължителна военна служба за свободните граждани), младите атиняни, в пълно въоръжение, се отправяли към храма на *Агравра*, **за да положат гражданската клетва:** *“Нямa да посрамя свещеното оръжие и няма да напускам мястото си в бойния строй. Ще защитавам отечеството си един и заедно с всички. И ще го оставя след себе си по-могъщо и по-голямо. Ще спазвам съществуващите закони и тези, които ще приеме свободният народ. Ще се сражавам за тях един и заедно с всички. И ще почитам бащините светини”!*

Първите две десетилетия на новия 21-и век вече се изнизват. Българската политическа врата обаче е здраво залостена за истински патриоти, докато Отечеството загива.

Има ли български политици и държавници, които могат да проинзесат клетвата на древните атиняни и да я защитят с делата си? Ако се намерят такива, те ще са тези, които ще отворят за България вратите към бъдещето!

ИСТИНАТА ЗА ВЪЗРОДИТЕЛНИЯ ПРОЦЕС

Костадин ЧАКЪРОВ

Проблемът е стар, колкото е стара и новата ни българска държава – от Освобождението 1878 г., т.е. повече от 120 г. Решавали са го трима държавни глави **– цар Фердинанд, цар Борис III и Тодор Живков.** В зависимост от конкретните исторически обстоятелства **тези държавници са използвали и различни форми и средства за въздействие върху тюркоезичното население или населението, изповядващо исляма.**

Първата половина на 20 в. се характеризира с това, че **нито държавата, нито Българската православна църква** проявяват активност за интеграция на това население в българското общество. Общо взето се е смятало, че **историческият ход на събитията ще принуди това население да се изселе от страната.** По тази причина българската държава дълго време не е полагала усилия да **интегрира това население към своята вътрешна политика.** Оценките на българската полиция и на органите за управление се свеждат до това, че това **население трябва да се капсулира в регионите, където живее, без образование, без култура, без здравеопазване, без поминък.** Тази политика действително и за дълго време е давала своите резултати – **висока смъртност, висока заболеваемост, тотална неграмотност и никакви възможности това население да стане някакъв фактор или величина във вътрешнополитическия живот на страната.** В един от архивните документи на Държавна сигурност намерих доклад на Пловдивското областно управление на ДС **от 60-те години,** в който се отправят **препоръки към ЦК на БКП в никакъв случай да не създава икономически поминък и да не се образова това население.** Историческият преглед на работата с тюркоезичното население в този стар документ завършваше с мисълта: *“Българската държава ще бъде силна, когато сред това население е силен само ходжата, когато само той може да чете и да пише. Ние трябва да работим така, че да бъдат силни и с влияние само ходжите. Изменим ли това съотношение – да направим образовани, културни и с квалификация това население, ще отслабим ролята на ходжата. С това ще отслабне и ролята, и влиянието на българската държава сред това население, тъй като то не може да се претопи или интегрира”.*

Историята учи, че няма държава, която да е решила националния си въпрос по мирен път. Това го показва цялата европейска история от Възраждането насам. **Масово прогонване или кланета – ето двете средства, с които се е решавал националният въпрос от държавите, които сега са модерни и се считат за високохуманни.**

Българската буржоазна държава държеше в пълна изолация тези хора. Активната част от това население **работеше в изключително тежки условия, характерни за 19 в.,** главно в мините на Родопския край. Така например, **през 1926 г., от близо 600 000 души тюркоезично население да четат и пишат са могли едва 70 000 души, т.е. силен наистина е само ходжата.**

БКП и държава от началото на 60-те години формира и провежда принципно нова политика. Това е политика на **равни социално-икономически условия с оглед това население да се интегрира пълноценно и да стане неотменна част от социалната структура на българското общество.** Една благородна и високохуманна политика, **за която сега забравиха или не желаят да говорят българските турци и техните представители в парламента.**

В противовес на старата политика, БКП си поставя трудно решимата задача да приобщи това неселение към обществения и стопанския живот на страната, да преодолее мощните бариери, които го отделят от българската народност, каквито бяха и сега продължават да са ислямската вяра и езиковата дистанция. Навсякъде това малцинство бе толерирано и дори на много места бяха нарушени **равните шансове и правата на българите.** Да си спомним привилегиите, **които получи младото поколение на това неселение за кандидатстване и** прием във висшите учебни заведения. Десетки хиляди студенти от регионите с турскоезично население **изучаваха най-модерните специалности – агрономство, медицина и стоматология, технология на хранително-вкусовата промишленост…**

Имаше такъв случай. В началото на 80-те г. бе прието поверително **Постановление Номер 5 за привилегиите на турското население у нас.** Стигаше се до такива парадокси, **че тези, които работеха във вътрешността на страната, а не в обособените райони, за една и съща работа получаваха повече от представителите на българското население.** Освен традиционните образователни привилегии за тях се предвиждаха **по-ниски цени на строителни материали, ако строят собствени жилища. Така, на практика, българите в собствената си страна станаха дискриминирана част от обществото.**

Но това е друг въпрос.

Грижите за турскоезичното население се оказаха наистина резултатни. През 1944 г. от 700 000 души население едва 40-50 000 са сезонни работници в селското и горското стопанство, докато през 1975 г. работниците вече са над 446 000 души, което е 61 % от това население.

На стр. 6

ИСТИНАТА ЗА ВЪЗРОДИТЕЛНИЯ ПРОЦЕС

От стр. 5

Специални постановления на Министерския съвет за развитието на **Кърджалийски окръг и Лудогорието обръщат картината така:** през 1944 г. Разградска околия има само 36 души завършили средно образование, и то в духовни училища. **Няма нито един с висше или полувисше образование. През 1976 г. в населението от бившата околия интелигенцията наброява повече 6000 души със средно, полувисше и висше образование.** Разбира се, заедно със **специалните мерки на държавата** огромна роля за тези промени играеше трудолюбието на това население. Към края на 70-те години и началото на 80-те години то **достигна най-висок ръст на задоволеност с жилища, телевизори, хладилници, перални, коли, мотоциклети…** Българската животновъдство в тези региони на страната достигна **най-високи резултати** поради повишената култура и наличието на голям брой местни ветеринари, зоотехници…

В резултат на специалната политика на БКП за развитието на Кърджалийския окръг и Лудогорието бяха окончателно решени такива въпроси като благоустрояването на селищата, електроснабдяване, водоснабдяване, изграждане на здравна и просветна мрежа. Над 10 пъти нараснаха производствените фондове, които българското правителство разполагаше в тези региони. За повишаване ръста на доходите на това население, допринесоха такива отрасли като **тютюнопроизводство, рудодобив, строителство и животновъдство. Показателите за най-висока средна продължителност на живота бяха постигнати сред това население. Най-висока раждаемост и най-малко разводи имаше именно сред това неселение.** Когато докладвах тези цифри на **Тодор Живков**, той съвсем сериозно заяви: *"Ние, българите, излежда трябва да се учим от тях. Турчинът, ходи къде ходи, па се върне и спи до жена си. Пази си и семейството, и децата".*

И така, само за няколко десетилетия БКП успя да реализира своята политика за издигане материалното и духовното равнище на това население. Голяма част от тях – около 90 000 души, станаха членове на БКП, около **10 000 души на БЗНС.**

Главната цел на тази политика беше това население да не се самоосъзнава като отделна етно-религиозна група и главно, да се чувства като интегрална част от народа.

На практика обаче именно тази цел не беше постигната. В материален план тази група от населението действително постигна **висок и качествен ръст** и дори изпреварва материалното и духовно състояние на българите. Не такива обаче бяха резултатите по отношение преодоляването **на етническите различия в бита, в културата, езика и вярата.** По тези признаци това неселение продължаваше да бъде устойчиво **обособена група, в която започна да се насажда и турски национализъм.**

Костадин ЧАКЪРОВ

Няколко причини ограничаваха фронта на системната, **благородна и хуманна работа на комунистическата партия сред това население.**

Първата група ограничителни фактори се съдържаше в **разделението на Европа във военно-политическо, икономическо и културно отношение.** В този смисъл **България и Турция бяха два враждуващи блока.** Върху военните карти ние бяхме **страни, които за броени дни и часове трябваше военно да се унищожат.** Освен това не бива да се забравя, че Турция **е вековна имперска сила с много качествена военна и политическа интелигенция.** И в най-тежките години на бедност и недоимък Турция е отделяла значителни средства, за да изпраща **най-добрите си специалисти на обучение в световните научни и политически централи.** Турция изграждаше активна външна политика на Балканите по отношение именно на онези етнически групи от на населението от другите страни, **които бяха наречени от нея** *"външни турци".* **Именно те бяха обект на целенасочена политическа, икономическа и психологическа обработка,** за да се поддържа тяхната **устойчивост** и съществуването **да се дестабилизира евентуалният противник, в случая България. Новото в отношението на нашата държава към турскоезичното население се състоеше в това, че срещу българската власт вече не беше само ходжата! Активната политика на турската държава оформяше в интелигенцията далеч по-опасна от ходжата** *"пета колона",* **която ние сами създадохме физически, считайки я като бъдеща опора на българското правителство.**

Получи се точно обратната картина. Национализмът овладя първо именно тази част от турскоезичното население. Дестабилизацията се поддържаше чрез **подкладването на кампаниите за изселване.** Периодически ту се вдигаха, ту са **сваляха бариерите за изселване в** *"майка Турция".* Не бива да се забравя, **че огромна роля имаше в тази насока турското разузнаване, което има вековен опит за легална и нелегална подривна дейност в България.** В зависимост от конюнктурата се използваха **легални средства – организации, асоциации, телевизия, радио, религиозни контакти.** Успоредно с това в страната се изграждаха **паралелни структури за директно и конспиративно ръководство на това население.**

Дълги години съм имал възможността да **следя еволюцията в становището на Тодор Живков по този въпрос.** Той не се безпокоеше от турското разузнаване. Това си е **право и задължение** на всяка страна. Безпокоеше се от друго.

През 70-те години започна да се преминава към такива действия, които не можеха да не тревожат едно отговорно и легитимно държавно управление. Например **всички студенти, завършващи даден випуск от ВУЗ, се събираха на** *"султански"* **празници, снимаха се поотделно, попълваха си адресите, изготвяха се специални албуми, които заминаваха за Турция! Така хиляди специалисти попадаха в полезрението на турските специални служби, които следяха още като студенти тяхната работа.** Други форми бяха указанията за **трайно заселване в отделни части на територията на страната – покрай стратегическите пътища, проходите, обезлюдените села и т.н.** Водеше се **подривна кампания за изпреварваща раждаемост.** Или например да се **овладява туризмът като отрасъл**, чрез който да се овладява не земя и дейност, а територия. Към всичко това може да се прибавят сведенията за появата по онова време на **десетки нелегални групи**, в които се включваха настроените **най-националистически елементи,** разхвърлящи **позиви, знамена, религиозна литература… Част от тази политика бе и прогонването на българските учители от съответните региони и масовата демонстративна употреба на турски език при контактите с официалните български власти.**

През 1944 г. Разградска околия има само 36 души завършили средно образование, и то в духовни училища. Няма нито един с висше или полувисше образование. През 1976 г. в населението от бившата околия интелигенцията наброява повече 6000 души със средно, полувисше и висше образование.

Особена опасност представляваше **разширяването на протурската националистическа дейност**, която започна да се насочва и към **българомохамеданите от Смолянския край и граничните райони, както и към ромите.** В този фронт се действаше в пълен синхрон с турските разузнавателни, **дипломатически и консулски служби в Пловдив, София и Бургас.** Особено ефективни бяха **турските разузнавачи,** които се появяха по схемата, която използват големите и **дългогодишни разузнавателни служби – английската и руската.** При тях вербовката се извършва с една единствена задача – **фамилията да изгради и възпитава стратегическа агентура, която не се търси и не се активира, а се възбужда след 100-120 години, когато фамилията дава своя представител от трето поколение.** Той тогава неочаквано започва да работи, без да е установил контакт или да е преминал през специално обучение. Такава агентура в комбинация с масовия тотален шпионаж, **какъвто прилагаше Турция спрямо България, даде сериозни резултати сред етническото турско население.** То винаги се чувстваше готово да напусне страната, да изпълнява задачите на задграничните централи, за да заслужи тяхната добра оценка и привилегии тогава, когато един ден прекоси границата и се установи в *"майка Турция".* **Към края на 70-те години** заедно с децата от смесени бракове с българомохамедани, цигани, гагаузи, казълбаши и др. **Турция започна да говори за наличието на 2 милиона турци в България. По смисъла на международните конвенции и договори това население всеки момент можеше да се манипулира отвън към враждебни действия спрямо българската държава и българския народ – да иска специален статут, автономия и пр., с което да дестабилизира българската държава.** Когато се анализира тази опасност, винаги трябва да се има предвид, че това беше сценарий, по който се работеше и в бившите републики на СССР, в Югославия и у нас.

Продължава в следващия брой

От стр. 1

На младини апологет на демократичния социализъм, той взема участие в Испанската гражданска война на страната на републиканците срещу Франко, а със силата на **саркастичната си антиутопия** *"Фермата на животните"*, **33 години след смъртта си, фактически, става съавтор на докрината на Роналд Рейгън против СССР, известна като** *"Империята на злото"*. И навсякъде, независимо от историческото време, там където вилнее вождизъм и власт на номенклатурна прослойка, където мозъците се "*промиват*" чрез тотална и безсрамна демагогия и се шири корупция и шуробаджанащина, гениалната пророческа новела *"Фермата...."* се превръща в смайващ епос на житейска трагедия, изпълнена с метафори – "дежавю" с днешната българска действителност:

"За него не се говореше просто като за "Наполеон". Винаги се казваше: нашият **вожд** *и другарят Наполеон, а прасетата* (привилигированата партийна прослойка във ферма - б. м.) *обичаха да му измислят звания като: Баща на всички животни, Ужас за Човечеството, Защитник на овцете, Приятел на патенцата и тем подобни. В речите си Квик* (главният идеолог на ферма - б.м.) *със сълзи на умиление говореше за мъдростта на Наполеон, за добротата му, за голямата му любов към всички животнии най вече към онези, които още живееха в робство и невежество по другите ферми. Стана нещо обичайно заслугата за всеки успех, постижение или просто щастливо събитие да се приписва на Наполеон. Често се чуваше как някоя кокошка споделя с посестримата си: "Под ръководството на нашия вожд, другарят Наполеон, снесох пет яйца за шест дни" или пък пет врущане от водопой две крави доволно да възкликват: "Колко е вкусна тази вода благодарение на водачеството на другаря Наполеон"*. ("*Фермата на животните*", стр. 381, ИК ФАМА).

"*Искам хората да виждат тракторите и багерите как работят. Хората, когато виждат багерите и тракторите не ни се сърдят. Доказахме че можем да строим, знаят, че ще стане, и тогава са търпеливи. Нарочно заставам така, да ме гледат, да видим колко ще ме напсуват и колко* **ще ми махнат.** *Правя си моя социология. Засега е добре. Махат, радват се, защото като минават виждат какво е било*". (Слово на Б. Борисов пред Националното събрание на ГЕРБ - 7.7.2019 г.).

Тази нескопосана демонстрация на "*дълбоко познаване*" на българската душевност напомня за героя на Шарл Перо – "*маркиз дьо Караба*", който **за да направи силно и неизгладимо впечатление** на царя и да грабне неговата дъщеря за съпруга самоуверено го убеждава, а вероятно и себе си, че и ливадите, и нивите, и даже замъкът на човекоядеца, са негова собственост. **И успява!** С помощта на **черния пиар** на *"Котарака в чизми"* и на **страха** на обикновените хора от наказания.

Стряскящото е, че **домораслият вожд**, след европейското председателство на България през миналата година, **действително си е повярвал и се е взел прекалено насериозно**. Той не е в състояние да разбере, че е **крайно унизително,** когато министър-председател на голяма европейска държава, в присъствието на всички ръководители от **ЕС, застава зад гърба ти и започва с длани да мери ширината на плещите ти и резултатът може да бъде комплимент за състазател по свободна борба, но не и за ръководител на държава, за когото бързия ум, владеенето на чужди езици, теоритичните знания, практически умения и ораторските способности са** "*conditio sine qua non*" **за съвременен политик.** Махайки с ръка на хората от джипа си, Винету се вживява в ролята на Живков от мавзолея по време на манифестации с плакатите *«Води ни, партийо, води ни!»* и сам си вярва, че хората искренно му се радват. **Но ако самостоятелно влезеше във Фейсбук и прочетеше какво пишат читателите за него по форумите, то би узнал цветущи и интересни определения за себе си, макар и никой да не го псува директно!** Например, форума на в-к *"Сега"* по темите: *"Закупуване на Ф-16"* и действията на *"Хакера в НАП"* преди известно време:

Пет., 19/07/2019

Е66:

"Баце, из мрежата се носи слух, че някакъв малък хакер е разбил мрежата и се е сложил най-отпред в списъка за детската градина.

Да се издири и да се сложи за началник на службите! Веднага!»

Wolf ACE:

"Тоя "левак" ли, бе?

Шегобиец си е Хуй Бай! Селски хитрец и тарикат.. .напипа, че ако омаловажи случката не е на добре и сега издига момчето в Титан, за да не се усетят хората какви джуджета са около него.».

https://www.segabg.com/hot/borisov-prizova-hakera-na-pomosht-na-sluzhbite

Четв., 18/07/2019

сталкер пустиняк:

"Един пожарникар и историк дават акъл на главнокомандващия за бойната авиация, който отгоре на всичко е бивш шеф на ВВС и пилот. Няма такава държава, ама то останаха само ловки бахури в нея, какво друго да се очаква?»

Хулиган:

*"Логорея не мори, но само мъчи околните, особено когато е съчетана с митомания...**

protor:

"Борисов е в перманентно противоречие със себе си, здравия разум, живота, вселената и всичко останало".

https://www.segabg.com/category-first-page/borisov-vleze-protivorechie-sasht-za-pokupkata-na-f-16 © Segabg.com 2019

Естествено, **случаят с избора и управлението на нашия вожд е частен и крайно рядко срещан в международната практика, но безспорно има своето обяснение, и то е, както казва през 2012 г. отново Той:** *"Вие сте прости и аз съм прост – затова се разбираме!"* Тази *"пунта мара"* в корена си е невярна и крайно обидна, защото не е възможно **народ, който хилядолетия успешно отстоява правата си във враждебна среда, дал език и вяра на милиони хора и създал държава с хилядолетна история, да е прост и да се управлява от прости владетели и държавници. Нонсенс!**

"ФЕРМАТА..."

Днес родната интелигенция трябва да търси отговори, които да решават въпросите, а не да ги задълбочават. В тази връзка на нас ни е необходимо **обективно и задълбочено изследване за причините, събитията и фактите, които пречат в определени моменти на подавляващата част от народа обективно да вижда истината,** да не разпознава двойните стандарти и *"фейка"*, да се примирява с **откровената демагогия** и **с лъжата,** с лицемерието и подмазвачеството, с кухите фрази и фалшивите усмивки! Ако не научим хората да разграничават "*доброто*" от *"злото"*, *"истината"* от *"лъжата"*, то не след дълго ще констатираме, че случващото се днес в България по много си прилича на сталното през далечната 1933 г., когато духовно могъщия немски народ, в огромното си болшинство, гласува за национал-социалистите на Хитлер! Така, както е необяснимо, как българите повярвяха на чужденец, който въобще не е живял в България и е имал книжна представа за страната, че за броени дни ще оправи живота им, та **чак да го изберат за министър-председател? Какво е това вцепенение, та вече над десет години избирателите се хващат на евтини лакардии от сорта:** *«Нас ни избраха навремето, първо, защото бяхме добри (?) полицаи и давахме справедливост (?) на хората. Сега трябва да бъдем същото «*, (...) "*Да ги питам: какво въоръжение имат «Пантерите»! Защото аз ги платих (!!?). Може отгоре с пращка да стреляш и да ги ползваме за спасителни операции»*, (...) **"Това** *е единственият проблем пред партията. Справедливост и да си близко до хората. Искам като застанете до хората да сте еднакви (?!?). А не да е, както в онзи виц , «виж във властта как смени походката». Не искам да си сменяте походката. Всеки да се огледа какво прави и как го прави*". (...) «*Някъде ще направим промени, но ще оставя (!) на събранията да предлагат.* **Но искам (!)** *събранията да са отворени – например, среща с обществеността».*

И класическият пример за раздвоение на личността , който касае основополагащи принципи и позиции, крайно важни за авторитета и бъдещето на България: "*Не може да сме заедно, само когато обядваме. Трябва да сме заедно и в проблемите.* **Ние сме едно(?!)**, *ние сме приятели, аз иначе нямаше така да ви говоря.* **Признали сме Хизбула за терористична организация. Спрели сме три големи руски проекта. Спрели сме руски самолети над морето. Това, ако не е партньорство, какво е?»**, заключи Борисов.По думите му, в момента се говори **само за американския бизнес у нас.** «Толерираме го, дори и когато не е за толериране. Приемаме договори, които дори не ми се четат (?!???– Вярно е! Договорът за F-16, бл.70 го потвърждава - б. м.).*Правим всичко, за да толерираме американския бизнес тук»* – (слово на Б. Борисов на среща с представители на Американската търговска камера, състояла се в х-л *"Шератон"* в София на 12 октомври 2015).

"*Тогава имахме много сложни отношения. Много съм благодарен, че не ни се сърдят по този повод. По-големият* **брат (!!!)** *винаги прощава»*, каза Борисов на пресконференцията след срещата с Владимир Путин. В отговор, президентът на РФ заявява, че го смущават сравненията *«той е по-голям и той - по-малък, защото по-големия* **винаги го подтикват да плаща».** – (30 май 2018 г., Москва, Кремъл).

Такъв изказ е недопустим, особено за държавен ръководител. В период, когато отношенията между САЩ и Русия са крайно изострени, взривоопасни и непредсказуеми, да ангажираш един цял народ с нелепи формулировки, обещания, признания и хвалби, които са свидетелство, че този, който ги говори **няма логична връзка с действителността,** не е наясно, както с дипломацията, така и с воденето на преговори, не познава историята и, най-вече, демонстрира отсъствие на морал, си е направо заплаха за националната сигурност.

На стр. 8

От стр. 7

Нормално ли е на една среща да доказваш, **как си едно с американската нация**, а на друга да казваш, че си *"брат"* **на руснаците**! И то на всеуслушание пред целия свят! И това е рецидив, защото същите словоизлияние чухме неотдавна и по отношение на Сърбия и Косово!

В тази ситуация, както казват класиците: *"Спасението на давещите се си е работа на самите даващи се!"* и става изключително важно разпространяването на обществото на правдива информация по въпроса: **Кой кой е** в българската политика през последните 30 години? И как стана така, че нашата *"земя като една човешка длан"*, се оказа в това **унизително и безнадеждно положение?**

Възможните отговори не са много. Единият е, че новоизлезлите се спецове по *"търговски маркетинг"* и тези от *"тин-танковете"* напълно бяха наясно, че една стока се продава само тогава, когато е добре упакована, независимо от съдържанието , т.е. - избранникът трябва **да създава силно впечатление** за активност и справедливост, а не да гони постигане на конкретни резултати. И така се роди нашия вожд *"Винету"*! От друга страна, обикновеният българин, свикнал още от времето на социализма, че **държавата е длъжна** да се грижи за него и семейството му, беше емоционално готов, когато се появи властолюбеца, който търси неговото доверие, разигравайки ролята на *"човек от народа"*, да го приеме като спасител като един Робин Худ или Тодор Живков! И никой не иска и до днес публично да попита: *"Абе, байно, толкова години минаха, уж всички "лоши" ги хванахте, прекрасно управлявате, всички "големи" са ви приятели, а все не можем да откъснем България от мизерията и все си стои "На дъното" на Европа?"*.

Разсъждавайки по темата, в един момент се замислих, защо все пак Оруел е избрал домашните животни за действащи лица във *"Фермата..."*? И стигнах до философския извод, че този подход е най-близо до **онази реалност**, която свързваме с възникването на човешката цивилизация и различните етапи, през които преминава **еволюцията на човека чрез заложените от Създателя потенциални и градиращи възможности за неговото индивидуално развитие – живот, жива природа, животни, хора!**

Хората като разумни същества се различават по особеностите на своя разум. На **първо място** това е **мироглед**т т.е. – начинът, по който те гледат на света около себе си и по това, кое в него те считат за важно и правилно. **Силата на въздействие** на индивида върху обществото и средата, съобразно собствения му енергиен потенциал е **втората съществена разлика** между хората. **Активните граждани са елитът на обществото,** докато пасивните са народът, но в това разделение няма антигонизъм, защото са две страни на един процес, еднакво необходими за нормалното му протичане. **Третото различие** между хората, е **ориентацията на техния разум** в еволюционното развитие. Стремежът на човека към

"ФЕРМАТА...."

постигане на такива резултати от дейността си, които да правят обкръжаващия го свят по-красив и хармоничен свидетелстват, че неговата ориентация е в синхрон с вектора на еволюцията, т.е., съответства на **Божията промисъл.** Противоположната ориентация разрушава света – прави го по-уродлив и намалява **хармонията в обществените отношения**. Свободното предпочитание към едната от тези две възможности определя и житейския избор в поведението на индивида към *"добро"* или *"зло"*. **Четвъртото различие** между хоратая се **разкрива по резултатите**, които те са достигнали в развитието на своята личност. Нивото на развитие на една личност преди всичкоя, се определя от нейния морал, изграден по правилата на господстващата в обществото етика. В същото време, способностите на човека е прието да се измерват с количествените показатели от неговата дейност т.е. - с неговата *"производителност"*.

Всички етически системи предполагат *поредица от стъпала,* които човек, след появата си на този свят, изкачва в личностното си развитие. **На първото стъпало** хората се мотивират изключително от стремежа да получат максимална изгода по безопасен начин. Този стремеж реално се ръководи от **животинския инстинкт за оцеляване и потребление**. **На второто стъпало** стремежът за получаване на материална изгода минава на втори план и се появява **честолюбието** т.е., представителите на елита се стремят навсякъде да бъдат първи и да демонстрират своето материално благополучие. Личностна цел става желанието повсеместно да са *"първи"* и да оглавяват всичко, което е възможно. **Ръководният инстинкт е отново животински** – този път на *"алфа-самеца"*. Като резултат, представителите на елита от първите две нива от развитието на личността се оказват **хора-животни** – политически, икономически, научни, културни, социални. И е без значение дали те са *"хищници"* или *"тревопасни"* – природата им е една и съща – инстинктивна. За разлика от тях, **хората-човеци** са онези представители на елита, които достигат следващите две стъпала в своето личностно развитие. **На третото стъпало** стремежът към печалба и честолюбие остават на заден план и представителите на елита се ръководят от стремежа да реализират своя създателен потенциял в социалната или интелектуална дейност. Човекът с активен статус иска да получи **удовлетворение от работата**, която върши и удоволствие от участието си в обществените процеси. **На четвъртото ниво** представителите на елита се ръководят от стемежа си със своята дейност да направят света по-хуманен, по-красив и по хармоничен, и да са максимално полезни на обществото.

Имайки на разположение тези принципиални характеристики в развитието на индивида, българските обективно мислещи интелектуалци спокойно могат да *"сканират"* различните публични личности от елита на българското общество и да подскажат на българските избиратели, как да различават хората-човеци от хората –животни, за да избират те **само онези, които не мислят единствено за пари и за власт.**

И тук е време да поставим един изключително

важен и съдбоносен за българската държава и общество въпрос.

Когато критерият за ефективност и просперитет у елита на държавата е тоталния стремеж към власт и пари, то неусетно, но много бързо, обществото губи инстинктите си за самосъхранение и здравия си разум, което го тласка към деградация и катастрофа.

"Когато през август 1990 година за пръв път предложих на Андрей Луканов – тогава министр-председател на България, Конституцията на САЩ да бъде основен източник при създаването на новата българска Конституция, неговият отговор беше отрицателен. Той заяви, че хората в неговата част на света предпочитат парламентарната система с върховенството на законодателното тяло. Разделението на властите щяло да възпрепятства народния контрол върху собствените му съдбини. Когато започнахме да обсъждаме чуждестранните инвестиции, за които той се съгласи, че би било трудно да бъдат привличани при съществуването на парламент, който има право да ги конфискува, той започна да **преразглежда възгледите си.»** Това са думи от книгата на д-р Брнард Х. Сайгън - член на екипа на Ричард Ран и Доналд Ът, отговарящ за пълната промяна на правната система в България. Както се вижда, **на първо място са парите във вид на обещани инвестиции** и Луканов се предава и се съгласява за «*първообраз*» на новата Конституция да се възприеме американската. И, въпреки че, както казва мистер Сийгън, "... *целта на Конституцията е да разсее и разхвърли властта така, че за дадена групировка да бъде* **много трудно (??!!)** *да постигне собствена власт над управлението*», на практика у нас се получи точно обратното. Конституцията от 1991 г. даде възможност един крайно посредствен човек, с уникално ниски възможности, да печели с популизъм изборите и години наред лично той и неговата групировка да властват безкрупулно в една европейска държава с хилядолетна история! И това продължава вече много дълго и красноречиво показва, че народът и държавата не притежават съпротивителни защитни сили и *"инстинкт"* **за самосъхранение,** за да спрат това безумие. За съжаление, главните виновници за това състояние на българското общество е и интелигенцията, включваща голяма част от представителите на съдебната власт и журналистическата гилдия, които избраха най-удобния за себе си вариант, в годините на прехода да живеет и работят, изповядвайки принципите на свободния пазар и неолиберализма, вместо да отстояват и пазят идеалите и заветите на бащите - основатели за чиста и свята република.

Още през 1944 г. **Джордж Оруел** блестящо разкрива един от възможните тактически похвати за **овладяване недоволството на масите, прилаган от заинтересованите големи световни** *"играчи"* и техните помощници по места – демагогията:

"Квик обясни, че прекалено строгото спазване на равенството при дажбите е в разрез с принципите на анимализма. Във всеки случай, никак не му беше трудно да докаже на останалите животни, **че както и да изглеждат нещата, в действителност храната им не е оскъдна.** *Четейки бързо цифрите с писклив глас, той подробно им обясни и ги убеди ,че сега имали повече овес, повече сено, повече ряпа, отколкото в дните на Джоунс* (сваления от власт ръководител на предишния режим във фермата – б.м.), *че работили по-малко часове, че питейната вода била по-чиста, че живеели по-дълго, че по-голям процент от малките им оцелявали, че имали повече слама в обора и не страдали толкова от бълхи. Животните вярваха на всяка дума, изречена от него. В интерес на истината, Джоунс и онова, което той символизираше, почти* **се бяха излили от паметта им**. *Те знаеха, че животът днес е тежък и оскъден, че често са гладни и мръзнат, че когато не спят обикновено работят. Но някога, несъмнено, е било по-зле. Те искаха да вярват, че е така. Освен това, тогава са били роби, а сега бяха свободни и този факт променяше всичко, както не пропускаше да подчертава Квик".*

Оказва се, че за нас, българите, е без значение дали живеем при *"социализъм"* или *"капитализъм"* – все страх, конформизъм и вечно оправдание за собственото ни безволие и пасивност с вълшебната фраза: **"Можеше да бъде и още по-зле!",** което е синоним на робско търпение, превръщащо днес страната в една голяма ферма...!

А в Търновската Конституция на Княжество България от 1879 г., е записано: *"Който стъпи на тази земя и е роб, става свободен!"* Да, ама не!!

Докога? Докога?– питат група възмутени граждани!

*(**mitomania** това е психологическо разстройство, при което човек лъже принудително до такава степен, че е способен да вярва в собствените си лъжи.

За първи път е описан в медицинската литература през 1891 г. от Антон Делбрюк)".

ГОЛЯМАТА ЛЪЖА ЗА ЕВРОПА

Откъс от книгата на Филип дьо Вилие „Дръпнах веригата на лъжата и всичко си дойде на мястото"

Продължение от миналия брой

Свещената история

Една забележителност в Брюксел, която си струва нейното обикаляне – беше измислена от педагозите на супранационализма. Това е *„Парламентариумът"*, - **новият блестящ център, който замества Музея на Европейския парламент.** Посещението започва с **един мрачен тунел, разказващ европейската история от преди 50-те години.** Върху стената вдясно са изложени **снимки на разрушения и жертви на депортации.**

Върху стената вляво – цитати от мислители в стил: *„Никога повече това!"*. Сред тях – следното твърдение: *„Националният суверенитет е в основата на най-крещящите злини на нашата ера и на непрекъснатото връщане на Човечеството към трагичната катастрофа и варварството..Единственото окончателно лечение на катастрофалното върховно зло на нашето време е един федерален съюз на народите"*. Този цитат е подписан от **Лорд Лотиан**, бивш съветник на министър-председателя Лойд Джордж, по време на международната конференция за **Версайския договор от 1919 г. Това четиво по история разкрива като на длан духа, който вдъхновява от самото начало строителите на Европа.** Разбира се, онова, което наистина е визирано зад **държавата-нация като историко политическа същност, е „суверенитетът" като такъв.**

Малко по-нататък друга декларация оповестява **преминаването от черните петна на нощта към светлите озарения на деня – бъдещ Европейски Великден:** *„Суверенитетът, това е взаимното поръчителство на мъчителите"*. Внушението е, че трябва да го загърбиш и да се придвижиш към друга историческа фигура. *„Европейската конструкция"*, **значи - ще извади старите племена от епохата на мъчителите и ще направи така, че да влязат в** *„обетованата земя"*, **след дългия изход от новите рани от Египет, каквито са смъртоносните национализми и егоизми.**

Във всички школски учреждения *„Денят на Европа"* **се превръща в ехо на пророчеството за този дълъг преход в пустинята, след това - на спасителното влизане в страната на роговете на изобилието. Двамата пророци са наричани** *„Бащите основатели"*. **Първият, Моне, ни се представя като** *„международен функционер"*, **борец за мир; вторият, Шуман – като** *„министър на външните работи на Четвъртата Република, борец за единение"*.

От седемдесет години ни повтарят, че идеята за една европейска супранация е възникнала в утробите на народите, че народният ентусиазъм е този, който посредством един нечуван феномен с есхатологична присъщност, носи процеса на общностна интеграция и също така фаворизира надхвърлянето на традиционното международно публично право. В сърцето на тази *„свещена история"* **Жан Моне – Вдъхновителят, е един вид Мойсей! Робер Шуман, който събори стените на Йерихон със звучни декларации, е един вид Йоасаф (Josue). Първият отваря пътя, вторият води хората: отнемането на суверенитетите на племената ще бъде прогресивно.** Първите **трансфери** – да оставим етатистките компетенции, които ще започнат процеса, - **датират от историческата** *„декларация"* **на 9 май 1950 г. На този ден Робер Шуман, френски министър на външните работи, постави в салона „Орлог" на Ке д'Орсе учредителния акт на процеса на супранационална интеграция с федерално призвание.**

Маршът „НАПРЕД"

Успехът на *„Европейската общност за въглища и стоманата"* СЕСА насърчава *„Бащите основатели"* да опитат **сливането на националните отбрани.** Проектът за една **единна армия под американски ключ през НАТО ще се провали.** Нашето Национално събрание отказва ратификацията на **Договора за европейска общност за отбрана и така прекъсва механизма за секторна интеграция към федерална държава. Маршът напред ще** бъде възобновен **с договорите от Рим, подписани на 25 март 1957 г. в залата на Horaces и Curiaces в двореца Капитолий в столицата на някогашната Римска империя.**

Първият договор учредява Европейската икономическа общност (ЕИО), а другият – Европейската общност за атомна енергия *„Евратом"*. После перипетиите ще се умножат с провала на един план за *„политическа общност"* **през 1961 г., разширенията през 1973 г., Единния европейски акт през 1986 г. и Договора от Маастрихт през 1992 г., който установява една единна парична единица и обща външна политика.**

Никой договор не е самодостатъчен. Едва ратифициран и вече е рухнал. **Така през 2007 г. ще се роди Договорът от Лисабон, за да превъзмогне една допълнителна стъпка и да заличи мимоходом народните допитвания.** Хората негодуват, но те ще разберат по-късно.

Отвъд настроенията, плачовете Йеремиеви и задържанията, този марш напред се стреми да мобилизира разума и сърцето с един неизменен учредителен мит - митът за силата. От седемдесет години ни обясняват, че европейското обединение отговаря на спешната необходимост от появата на една *„Силна Европа"*, **еманципирана от всякаква форма на зависимост – съветска или американска.** Този израз се върти непрекъснато в устата на *„големите европейци"*. **Това е ключовият аргумент на европеизма.** През 1957 г., подписалите го съобщават добрата новина за една *„Силна Европа"*. През 1992 г. Митеран възхвалява достойнствата на Договора от Маастрихт в името на *„Силна Европа"*. **През 2005 г. Жискар д'Естен размахва своя проект за** *„конституция"* **в името на** *„Силна Европа"*. В **своята реч в Сорбоната на 26 септември 2017 г. Еманюел Макрон заяви претенцията, че открива пътя на една** *„европейска суверенност"*, **отново и винаги в името на** *„Силна Европа"*.

Струваше ми се необходимо, понеже той е толкова важен и обратим, да пристъпим към едно по-дълбоко

разкопаване на кулоарите на Мита,

за да разберем неговия генезис. Изненадата беше голяма.

Митът се състои в това, че Моне и Шуман са измислили сами *„европейската конструкция"*, **която произтича от недрата на европейските народи и цели Европа да бъде силна и независима, както от СССР/Русия, така и от САЩ.** Единият от героите на този Мит, **Жан-Габриел Моне,** син на производител на спиртни напитки, тръгва от семейния бизнес, **за да влезе в света на големите финанси и да бъде споменаван като** *„Американския банкер"*. **Любопитно е, че той се изявява и на друг фронт, съблазнявайки жената на своя италиански приятел Франческо, Силвия.** Понеже тя не може да заобиколи **италианския брачен закон** и да се разведе, **за да се ожени за Моне, той се съветва с американския посланик в Москва Булит и по негова препоръка отива там със Силвия, която вече е родила дъщеря.** По разпореждане на Сталин на **Силвия й е дадено съветско гражданство и бракът й с Моне става възможен.** Още повече, че една година по-рано, през 1933 г., по настояване на **американския бизнес САЩ признават СССР. През февруари 1934 г**. от американските бизнес среди е създадена **Експортно-импортната банка** с цел да се финансира търговията с Изтока, която се оказва обещаваща. Същата година **Сталин лансира втория петгодишен план за индустриализацията на СССР**. Американците знаят всичко за **репресиите, арестите, процесите и ликвидирането на неподатливите, но си затварят очите.** Очевидно за американските банкери и световния пазар има **по-важни залози** от тези **достойни за съжаление петна.** Във всеки случай и **за Жан Моне не е спешно необходимо в момента да изпитва съжаление заради изчезването на хора, глада, нещастията на кулаците и кръвта, която тече в Москва.** Той **трябва да намери решение за своя брак със Силвия** и съвсем хазартно се отправя към **Страната на Съветите.** Защото Силвия задължително трябва да смени своето гражданство и да приеме съветско такова. Посредством едно невероятно изключение **на човека от Уолстрийт ще бъде позволено да смени клетвата. Бракът му със Силвия се сключва на 13 ноември 1934 г.**

На стр. 10

Валери Жискар д'Естен и Франсоа Митеран - двама президенти на Франция работили за „силна Европа"

ГОЛЯМАТА ЛЪЖА ЗА ЕВРОПА

От стр. 9

„Съветският съюз приветства този съюз и поздравява финансиста от Ню Йорк, глашатай на този проклет капитализъм, който официално е отречен и бит от сталинската идеология, пише Филип дьо Вилие. Университетският преподавател Антъни Сътън се позовава на Хегел, за да резюмира предварително диалектическата последователност в бъдеще време: *„Капитализмът е тезата, комунизмът - антитезата. Целта е едно сливане на тези две системи за трансформирането им в една новаторска световна система“.* По такъв начин **Жан Моне** се оказва в точката, в която **се срещат Болшевишката революция и висшите англо-саксонски финансови кръгове.** Може би, както толкова други англо-саксонци от онази епоха, е вярвал, че е възможен брак между двете системи. И, че този брак на противоположностите ще роди един **обединен свят под американски ключ“.**

„Мисиите“

В този раздел авторът пише:

„Жан Моне ще бъде по-скоро инструментът, отколкото вдъхновителят на американската визия за Европа на бъдещето. Студената война беше геостратегическото оправдание за натиска на Вашингтон върху европейските държави с цел те да бъдат тласнати към обединението. Но имаше други, също толкова решаващи подбуди. **Първо, американското обсебване от идеята да изнасят своя модел, за да може постепенно така проектираните големи федерални комплекси един ден да конвергират към едно световно правителство и един глобален пазар. И, за европейските привърженици на** *„Съединените щати на Европа“,* **обсебването да пренесе така наречения модел у нас. Старите народи на Европа от XX век, обаче, нямат нищо съпоставимо с няколкото хиляди емигрантски колонии от XVIII век върху почти девствени северноамерикански земи.** Това предприятие ще се подхранва от **дълбокото убеждение у американците,** че **тяхната федерална архитектура трябва да бъде трансплантирана в Европа и другаде по света.** Американците са убедени **в превъзходството на тяхната Конституция над всички други, в това, че тя ще позволи съвместния живот на населения, дошли от цялата земя, които така ще се срещнат като националните на една универсална сила.** Наистина, Америка днес е навсякъде в архитектурния замисъл за Европа. **Има американски следи върху всичките институции на Брюксел, Франкфурт и Люксембург. Фактът, че официалната историография на Европейския съюз говори за** *„Бащи основатели“,* и, че една *„Реч за състоянието на Съюза“,* се произнася всяка година от председателите на Европейската комисия пред Европейския парламент, по същия начин, както американският президент го прави пред Конгреса, е знак, че моделът на *„европейската конструкция“* беше и си **остава основаването на САЩ през 1776 г.** Обаче транслирането се натъква на реалното. Защото Европа не е нация. Тя не може и не иска да стане такава… *“Европейската конструкция“* беше в действителност забележителна операция, планирана от Вашингтон от малка група политици, индустриалци и висши американски и **европейски** функционери, споделящи някои добре разбрани интереси. Това е онази малка група, която Моне в своите Мемоари назовава с една формула, която хората днес биха квалифицирали като заговорническа: -

„кръгът на съзаклятниците“,

от която е част именно държавният секретар Дийн Ачесън. Моне е допринесъл с невероятна жар на всички операции за влияние. Дотам, че да пренесе у нас **думите и призивите на тези** *„американски приятели“.* Той беше **предмостието на американците в Европа.** *„Ние сме убедени, щеше да довери той, че можем да предвидим едно тясно сътрудничество със Съединените щати. За тази цел, след предложението, направено от* г-н Шуман **на 9 май 1950 г.,** *ние давахме непрекъснато доказателства за тяхната „активна симпатия“.*

Впрочем, на Моне американците възлагат някои секретни мисии като тази да отиде в Алжир и да работи за успеха на политиката на Рузвелт в Северна Африка. Част от неговата мисия е да съдейства за **преобразуването на една нова френска армия, различна от тази на Дьо Гол и интегрирана в американската армия. Американските власти и Жан Моне споделят една и съща омраза към генерал Дьо Гол, шефа на** *„Свободна Франция“.* Омерзението е реципрочно. Дьо Гол иронизира „Шарентинеца от Уолстрийт“: *„Моне правеше много добър коняк. За жалост, това занимание не му беше достатъчно“.*

На 5 август 1943 г. в една бележка до президента на САЩ, Моне излага своята философия, която ще определи ангажимента му за цял живот: *„Няма да има мир в Европа, ако държавите се възстановят на базата на националния суверенитет… От съществено значение е да бъде осуетено възстановяването на икономическия суверенитет. Страните от Европа са твърде тесни, за да осигурят на техните народи просперитета, който модерните обстоятелства правят възможен; и като следствие – необходим. И преди всичко, държавите от Европа ще трябва да формират федерация, или европейска същност, която ще направи от тях една обща икономическа единица“.*

Заговорът срещу

националните държави

В предисловието си към американското издание на Мемоарите на Моне от Шарент, Джордж У. Бол пише: *„Националната държава, такава, каквато преживя XX век, е занапред, според неговото убеждение, един анахронизъм. В лоното на една федерална структура, общото действие вече не е подчинено на капризите на правителствата, които са обусловени от външни натиски и национални амбиции. Европейските проблеми не могат да бъдат разрешени в лоното на сегашната структура на конкуриращи се суверенитети“.*

Единомислието между **Бол и Моне** не е случайно. Американският банкер, този **Мистър Моне от Коняк,** също смята, че **непосредствено след войната в Европа трябва да се пренесе американският федерален модел. Моне иска да построи една Европа, съобразена с американските цели. Той не си представя Европа без Америка, на която тя ще бъде 51-та звезда. Според него, това е нейният шанс и нейната съдба.**

Башите на Европа

Жан Моне

Робер Шуман

Валтер Холщайн

Йосиф Висарионович Сталин

След като през **1976 г.** излизат **Мемоарите на Моне, Пиер Жюйет, политически съветник на премиера и по-късно президент на Франция - Жак Ширак, духовен син на Моне, казва:** *„Както винаги, щом стане въпрос Франция да бъде унижена, Партията от чужбина пристъпва към действие със своя миролюбив, успокояващ глас. Французи, не го слушайте! Това е вкочаняването, което предхожда покоя на смъртта!“*... „Цялата тази история за *„европейската конструкция“,* пише **Филип дьо Вилие, се отнася към мистификацията. Те искат да ни накарат да вярваме, че Европа е започнала с Моне! Запомнете, тук, в Крьоз, тя е родена в ордените, в Кръстоносните походи. И Рим е съществувал много преди договора, носещ неговото име.** И преди **спиртните напитки от Шарент** и многогодишният труд на един **човек от Коняк“.**

На въпроса на Филип дьо Вилие дали познава **Мемоарите,** които са се появили преди две години, Пиер Жюйет отговаря така:

О, и още как! Познавах ги, ако може да се каже така, дори преди публикуването им. Филип, чуйте ме добре: Моне не беше този, който държеше перото. И не Франция бе тази, която плати мастилото.

Оказва се, че нито идеята, нито написването, нито финансирането на тези Мемоари, не принадлежат на Моне - Бащата основател на „европейската конструкция“. Двама американци, свързани с ЦРУ, Държавния департамент и фондация „Форд“ са свързали Моне с подходящи експерти, историци и писатели, които да съберат неговите спомени. Те са Шепърд Стоун, агент на фондация *„Форд“* и **МакДжордж Бънди, специален помощник на президента Кенеди, декан на Факултета по литература и изкуства към университета в Харвард. Те препоръчват на Моне професор Дюросел. Между впрочем, Шепърд Стоун представлява създадената през 1936 г. фондация** *„Форд“,* **привидно филантропична организация, която става трансмисия на ЦРУ и Държавния департамент на САЩ, използвана за деликатни операции, които изискват за по-голяма непрозрачност един витринен екран.** Самият той е доктор по история, но не е само интелектуалец от висшите сфери, далеч от полето на политиката.

Превод: Петко ПЕТКОВ

Продължава в следващия брой

ИЗСЛЕДОВАТЕЛ С ФЕНОМЕНАЛНА ЕРУДИЦИЯ

Академик Валентин Коптюг разработи идеята за устойчивото развитие и социалистическият идеал като посока и път на човечеството в бъдещето.

към прочетени страници, запознаване с други книги на автора като: *„Философията като култура на духа“,* 2002 г., *„Смисълът“,* 2005 г., *„Съвестта на разума“,* 2017 г. и др. Усилията на читателя ще бъдат възнаградени.

Той ще възприеме устойчивото развитие **не само като път за лично щастие, а като осъществена вековна мечта на хората за справедливо общество на общото устойчиво благоденствие.** В **книгата** читателят няма да намери призиви за гасене на екологични пожари. Тя **ще го въоръжи с умението да вижда първопричините за тяхното възникване и умението тези причини да се отстраняват.**

Не се съмнявам, че **книгата ще намери своя проникновен читател,** който ще вижда в изграждането на обществото на У.Р. единствен път на просперираща България и смисъл на собствения си живот. За този читател ще бъде интересно **да узнае мястото на философията на У.Р. във веригата от действия за реализацията на великата идея за У.Р.** Не по-малко е интересен и **пътят за реализацията на самата цялостна идея за У.Р.** Забележителен **пример, който ще разгледаме** за отбелязаните наши две цели, дава **интерпретацията на младия Владимир Вернадски на християнството по знаменитата картина на Албрехт Дюрер** *„Четиримата апостоли“* от 1526 г., съхранявана в старата Мюнхенска пинакотека. Интерпретацията е дадена в лично писмо от 29.01.1889 г. до съпругата му Наталия Егоровна.

Божествената истина на християнството се възприема и изразява чрез образите на всеки от апостолите Йоан, Петър, Павел и Марк по различен начин:

- Формулиране на божествената велика идея, изразяваща правилния божествен път на живота /Йоан/.

- Нейно частично осмисляне и изразяване с понятия близки за възприемане от обществото /Петър/.

- Създаване на политическа организация под знамето на идеята /Павел/.

- Реализация чрез принуда, инквизиция и унищожаване на всичко, което не отговаря на нея /Марк/.

- Божествената велика идея за рай на Земята, за устойчиво развитие, за устойчиво благоденствие,ноосфера се формулира в „Нашето общо бъдеще“ на Комисията Брундтланд и *„Декларацията“* на Рио,92.

- Тя се осмисля философски и представя на обществото в разбираеми, дълбоко разтълкувани понятия на богат на смисли български език в разглежданата книга *„Въведение във философията на устойчивото развитие“* от проф. Орлин Загоров; Виж забележителните редове на Стефан Гечев:

МОЛИТВА

Ако благоволиш да ми покажеш, Господи,
някакви нови твои заповеди
да ги разгласям по света,
тогава напиши ги на скрижалите
с Кирилица, –
за да ги разбера до съвършенство.

- Политическа реализация във вид на решения, декларации, конвенции, харти, планове за действие, пътни карти, се осъществява от ООН и отделните държави; Първите успешни крачки за реализация с необходимите 0.7% от БВП на богатите държави ресурси и политическа воля, все още чакат своето време като все по-ясно става, че **всяко забавяне на реализацията увеличава цената, която човечеството ще заплати, а може да доведе също така и до необратима катастрофа.** На президентския панел за У.Р. на Президента на Руската федерация Владимир Путин, по време на Икономическия форум в Санкт-Петербург на 7 юни т.г., **многократно бе заявена необходимостта от коренна промяна на ООН за целите на У.Р.**

- Реализация чрез принуда, инквизиция и унищожаване на всичко, което не отговаря на целите на У.Р. не би трябвало да се допусне. Необходимостта от това е свързана с **възможните злоупотреби на световното задкулисие.** В това е и един от смислите на разглежданата книга.

В своята цялостност **книгата пробужда съзнанието на читателите за изключителните усилия, които консолидираното човешко общество следва да положи за изграждането на новата екохуманистична цивилизация.** И тези усилия са **насочени към промяна на мисленето и ценностната система на хората.**

Читателят е в правото си да очаква след *„Въведение“* собствено и *„Философия на У.Р.“.* Много въпроси, които **само са маркирани във** *„Въведението“* **чакат своето философско осмисляне.** Бих отбелязал само някои от тях:

- Идеята за У.Р. и социалистическия идеал. Забележителните постановки на Великия Коптюг за социалистическата същност на У.Р., за **съответствието на много от моралните качества на Съветския Човек, на качествата на хората от цивилизацията на У.Р.,** за **решаващата роля на държавата, за планово начало** и още много други, чакат дълбоко уважаемия автор проф. Орлин Загоров. Неговият **бъдещ труд чакат и милионите хора, с вяра и саможертва работили за осъществяването на съветския модел на социализъм. Техните усилия, опит и жертви не са били напразни.** Много от сътвореното от тях, е принос за цивилизацията на У.Р.

- Подводните камъни, скритите врагове на У.Р. Те са различни по организираност, сила, ресурси, традиционни структури, опит и прикритост. Сред тези сили са световното задкулисие със стремежа си да използва идеята за У.Р. като прикритие за своите цели; мощни транснационални групи с възможности да манипулират света с мними зелени заплахи подобно на *„глобалното затопляне“* под влияние на емисиите от въглероден диоксид; Дребни зелени октоподи-рекетьори; Лобисти от всякакъв калибър. Всички те, **съвместно и разделно, могат непоправимо да дискредитират пред обществото единствената алтернатива на триумфиращата все още сатаносфера.** Опасностите и подводните ями пред У.Р. **философията следва да разгадае, предвиди, демаскира и даде общи философски аргументи за преодоляването им.**

- Идеологията на У.Р., без която прекрасната велика идея не може да бъде реализирана.

- Устойчивото развитие и ноосферата на В. И. Вернадски.

- Философията на У.Р. и научната фантастика. Творчеството на Иван Ефремов, Братя Стругацки и др.

Отделно искам да се спра на **дълбокия смислов потенциал на книгата,** позволяващ десетките примери на неустойчиво производство и потребление, изискващи незабавно императивно действие да се видят като следствие от законите на природата, които човек е длъжен да изпълнява. Това осмисляне на действията, почти винаги **свързани с неимоверни ресурси, труд и усилия за преодоляване на традиционни заблуди, ще позволи хората да извършват тези непопулярни действия не по принуда, а по съвест.**

Книгата носи оптимистичен дух и вяра в третата еволюционна революция след селскостопанската и промишлена революции, тъй като много от постановките на У.Р. могат и се разкриват от автора със забележителна прецизност и ерудиция в традиционните религии, вярвания и практики на народите на Земята.

За евристичния потенциал на книгата – тя е пътеводна звезда, инструмент, непобедимо всесилно оръжие на армията на Духа. Убеден съм, че **бъдещия свят на У.Р., авторитета на всяка държава, ще се гради от приноса и в изграждането на света на У.Р. Вярвам че книгата на проф. Орлин Загоров е неоспорим принос** за заемането на достойно място на България в тази ранглиста.

И още един най-общ уникален принос – **книгата представлява огромен принос в духовната атмосфера на съвременното общество.** И самата тази духовна атмосфера, не помалко, а дори възможно и повече, е необходима от физическата екологична атмосфера. **Тя ще отгледа новите хора на цивилизацията на У.Р.**

Важно **условие за креативността на отстояваните от автора идеи е неговата личност на изследовател с феноменална ерудиция, гражданин на България - последователен и безкомпромисен в убежденията си** - със съответствие на личния му живот и високите му идеали, които възприема като кауза.

Първи август 2019 г.

БЪЛГАРИЯ НАД ВСИЧКО!

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Минчо МИНЧЕВ

РЕДАКЦИОНЕН СЪВЕТ:
Проф. д. ик. н. Бончо АСЕНОВ
акад. Васил ГЮЗЕЛЕВ
Габриела МИХАЙЛОВА (редактор)
д-р инж. Марин БЕЛОЕВ
Проф. дфн Нако СТЕФАНОВ
акад. Николай ХАЙТОВ
ст.н.с. Румен ВОДЕНИЧАРОВ
Проф. д-р ист. н. Тодор МИШЕВ
Фотографии Борис Марков

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
1000 София
ул. Пиротска №3
тел.: 02 985 23 07
тел./факс: 02 846-50-01
ИЗДАВА
“Втора Зора“ ЕООД

Печат “Нюзпринт“, София, ул. “Тинтява“ 100
БАНКОВА СМЕТКА:
Уникредит Булбанк
IBAN BG43UNCR70001519963494
BIC
UNCRBGSF
Приемат се оригинали по стандарт 30 реда, 56 машинописни знака. Ръкописи не се рецензират и не се връщат.
Броят е приключен редакционно на 02.08. в 14 часа.
Хонорари се изплащат в сряда и четвъртък от 13 до 15 часа

ISSN 1310-8492

ИЗСЛЕДОВАТЕЛ С ФЕНОМЕНАЛНА ЕРУДИЦИЯ

ПРИНОСЪТ НА БЪЛГАРСКИЯТ УЧЕН, ПРОФЕСОР ОРЛИН ЗАГОРОВ КЪМ СВЕТОВНАТА КЛАСИКА ПО УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ

Михаил МАЛЕЕВ

„Устойчиво развитие“ – **няма по-употребявано словосъчетание в световния информационен поток през последните 25 години.**

„Устойчиво развитие“ – **няма идея, на която да са посветени повече форуми на най-високо международно равнище през последните 25 години със съответните решения, планове, декларации, протоколи, конвенции, харти, програми, пътни карти.**

„Устойчиво развитие“ – **няма в никой език други думи, които са се превърнали в символ на мечтата и надеждата на хората за справедливо общество, за Рай на Земята, където хората живеят в хармония с природата и помежду си.**

„Устойчиво развитие“ – **няма идея, която да носи толкова огорчение от несбъднати мечти и надежди, изгрели след** *„Срещата на върха Рио,92“*.

Стотици са заглавията на книги, в които присъства словосъчетанието „устойчиво развитие“. Сред тях като световна класика могат да се посочат не повече от една дузина. Това са: **„Границите на растежа“ от 1972 г. с обновяваните през 10 години издания на Донела Медоуз със съавтори;** *“Нашето общо бъдеще“* **на Комисията Брундтланд;** *„Декларацията“ и „Адженда 21“* **на Рио,92, със съпровождащия ги** *„Информационен обзор за Рио,92“* **на Валентин Коптюг;** *„Състоянието на планетата“* **на Уърдуоч институт във Вашингтон;** *„План Б-2“* и *„Земята на ръба“* на Лестер Браун; *„Новая парадигма развития России“* **на елитни академични учени под редакцията на В. А. Коптюг; Докладите за Римския клуб;** *„Затворения кръг: природа, човек и технологии“* /1971 г./ **на Бари Комонер.**

Като *„най-млад“* **принос в световната класика по устойчиво развитие бих поставил с дълбока вътрешна убеденост монографията на българския учен професор Орлин Загоров** *„Въведение във философията на устойчивото развитие“*, **издание на Фондация** *„Устойчиво развитие за България“* от 2019 г.

Кое ми дава право за толкова почетна за България, автора и издателя оценка на разглежданата книга?

Това са нейната **уникалност, актуалност, всеобхватност на разглежданите въпроси, забележителна дълбочина на проработка на отделните въпроси, разкриваща изключителната ерудиция на автора, множеството нови постановки и решения, дълбоката фундаменталност на разглежданите въпроси, касаеща основните светогледни постановки, въвеждането на нови категории, понятия и принципи, както и разширяването на съществуващите за придаването на смисъл и проникването в дълбинната същност на разглежданите въпроси, обоснованото издигане на идеята за Устойчиво развитие до ранга на нова цивилизационна парадигма, на трета нова цивилизационна революция съпоставима със селскостопанската и промишлена революции.**

Тоталната системна криза, заплашваща да унищожи жизнената среда на човека, има само една алтернатива – устойчивото развитие. В разглежданата книга авторът убедително ни води до извода, че единствено незаменимо условие за изграждането на новата **цивилизация на У.Р. с нейните екологични, икономически и социални императиви е духовната зрялост на обществото, свързана с коренната промяна на днешната духовност на потребителското общества с нейния неолиберален модел на развитие.** Като **лайтмотив на целия труд, смятам мисълта за** *„революция на духа“* като належащо условие, поради неотложната необходимост от координирани планетарни действия за редица екологични кризисни явления – **екологична стъпка, опустиняване, загуба на биологичното разнообразие, климатични промени, замърсяване на жизнената среда, питейна вода.**

Албрехт Дюрер - Четиримата апостоли Йоан, Петър, Павел и Марк

Невероятна за единствен автор е дълбочината, с която **авторът анализира** съставните части на духовността – **светоглед, ценности, идеология, закони, принципи и емпирични обобщения, нови понятия и обогатяване на съществуващите, нови принципи и подходи.** И при това става дума не за просто анализиране, а за **философско осмисляне, разкриване на нови връзки и първоначален опит за структуриране в изключително сложна система.** Всички те са коренно различни, противоположни на традиционните утвърдени в масовото съзнание ценности. **Философското осмисляне** на основните светогледни понятия – **светът около нас, мястото на човека в него и смисъла на живота, позволява десетките проблеми да се осмислят и пътищата за тяхното решаване с неимоверни усилия и жертви да се разберат като единствени и необходими.**

Въведението във философията на устойчивото развитие не е забавно четиво. То изисква размисъл, повторно връщане

Трагедията от Хирошима, 6 август 1945 г.

Антология ЗОРА

„Мъртвото момиченце“

Назъм ХИКМЕТ

Аз съм момиченце. Идвам отрано.
Аз спирам и чукам на всяка врата.
Ала не мога пред вас да застана,
че мъртвите нямат лице за света.

Чуйте – във град Хирошима загинах.
И десет години след моята смърт
аз си оставам на седем години,
че мъртвите малки деца не растат.

Миг. И очите ми станаха слепи,
косата ми пламна и гръм връхлетя.
И станах на пепел, на шепичка пепел,
и вятър отвя надалеч пепелта…

Чакам ви. Чакам да чуете вие –
не искам за себе си нищичко аз.
Аз изгорях като листче хартия –
не мога си взе и бонбонче от вас.

Леличко, чичко! Стоя пред вратите
и чакам за подпис. Ще чакам до край.
Чакам да няма дечица убити,
децата да казват: „Бонбонче ми дай!”

Превод от турски: Блага ДИМИТРОВА

ISSN 1310-8492